

V Českých Budějovicích 10. 11. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás v dalším podzimním měsíci. Listopad. Co se Vám k tomuto měsíci všechno vybaví? Památka na všechny zemřelé neboli Dušičky? Slavnost všech svatých, která je den před nimi? Svátek sv. Martina a s ním posvícení a svatomartinská husa? Nebo státní svátek Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva? Nebo máte před očima obrázek opadaných stromů, sklizené zahrádky, zoraných polí a vůbec přírody připravené na zimu?

Začátkem listopadu jsme prožili Památku zesnulých. Letos byly dny 1. i 2. listopadu nezvykle teplé a pěkné. Již naši předci v tyto svátky navštěvovali hřbitovy a hroby zemřelých zdobili květinami, věnci a svíčkami. Dodnes tak prokazujeme zemřelým úctu a dáváme najevo, že je stále máme ve svém srdci. Často dáváme na hroby věnečky, kde je napsáno „VZPOMÍNÁME“. Věneček je symbol věčnosti, protože kruh nemá začátek ani konec a připomíná, že smrti nic nekončí a že naši předci budou stále v našich vzpomínkách a prosbách. Také na nás jistě bude jednou někdo vzpomínat. Květiny, které pokládáme na hrob, jsou krásné dekorace, ale též nám připomínají, že na tomto světě nebudeme věčně. Je krásná, ale nevydrží pořád, jednou zvadne. Tak také život každého člověka skončí, i když nám to přináší bolest a zármutek. Zvláště když zemřel někdo příliš mladý, nebo když se rodiče musejí rozloučit se svými dětmi, děti se svými sourozenci, nebo dokonce se svými rodiči, manželé se svými partnery, je to těžké, nepochopitelné a doprovázené mnohými otázkami proč... K dušičkovým dnům patří ale i naděje, kterou nám symbolizují zapálené svíce. Tma symbolizuje smrt, světlo svíce symbolizuje život. Zapálením svíce vyjadřujeme víru a naději ve věčný život a vzkříšení. To vyjadřujeme i ve známé modlitbě: „Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji. Amen.“

2. listopadu předchází ještě Slavnost všech svatých. V roce 731 dal papež Řehoř III. v Římě v chrámu sv. Petra zřídit kapli ke cti a chvále všech svatých apoštolů, mučedníků a spravedlivých. Nařídil, aby na den 1. listopadu byla

slavena slavnost všech svatých. V tento den proto katolická církev vzpomíná na všechny svaté, a to nejen na ty, kteří jsou oficiálně prohlášeni za svaté a najdeme je v kalendáři, ale také na ty, o „jejichž svatosti neví kromě Boha nikdo“, to jsou i naši blízcí zemřelí, kteří už jsou také v nebi. Vzpomenete si na všechny naše světce, patrony naší země?

Letos 27. listopadu ale už začíná advent, v kterém se připravujeme na Vánoce. Název tohoto období pochází z latinského slova adventus, které znamená příchod. V adventu prožíváme a celá adventní liturgie zpřítomňuje, že již starozákonní proroci očekávali a připravovali lid na příchod Mesiáše. Vžíváme se do atmosféry dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele do lidských dějin a zároveň ožívujeme touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života. Dnes trvá adventní doba 4 neděle před slavností Narození Páně (25. 12.). První začátky adventu se objevily v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. V průběhu 12. a 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánoce.

V kostelích i v domácnostech zapalujeme postupně po čtyři neděle svíčky na adventních věncích. Věvec, kromě již zmiňovaného symbolu, je od nepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. I Bible mluví o věnci jako o projevu úcty, radosti a vítězství. Adventním věncem vzdáváme hold tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus.

S přibývajícými zapálenými svícemi se světlo rozlévá čím dál víc do všech zákoutí a vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je "Světlo světa" (Jan 8,12). Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věvec spravedlnosti, vítězný věvec života.

Co se Vám na adventu líbí? Proměňovalo se u Vás nějak v různých obdobích prožívání adventu? Držme se toho, co nám pomáhalo a pomáhá prožívat opravdově advent a neztrácejme z pohledu svůj cíl - našeho Krále a Vykupitele Ježíše Krista.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

&

Otec Tomas van Zavrel